

РЕШЕНИЕ

№ 7658

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10898** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти /НСЦРЛП/ срещу решение от 02.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 7371/2019 г. от Софийския районен съд, НО, 97-ми състав, с което е отменено наказателно постановление № НП-143/27.12.2018 г. С отмененото НП, на [фирма], на основание чл. 291, ал. 1, вр. чл. 289, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/ е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 1 и ал. 4 от Наредба за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти /Наредбата/.

С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление. Поддържа се становище за неправилност на решението поради нарушение на съдопроизводствените правила. Сочи се, че съдът не бил обсъдил писмените доказателства по делото. Поддържа се, че всички заинтересовани страни са били уведомени за новата по-ниска цена на лекарствения продукт, което от своя страна е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Решението се явявало необосновано с оглед на това, че дружеството е получило от доставчика [фирма]

лекарствения продукт на цена 28 104,03 лв., която се явява цена на търговец на едро без ДДС или 33 754,84 лв. с ДДС и отговаря на вписаната в Решение Н. – 13262/20.07.2017 г. цена. Това било видно от издадената фактура № [ЕГН]/31.08.2017 г., която е издадена преди датата на вписване на решението в Приложение № 4 на Позитивния лекарствен списък. В този смисъл необосновано съдът е приел за недоказано, че дружеството е уведомено за промяната на новата пределна цена на лекарствения продукт.

По делото е постъпила и частна жалба срещу Определение от 07.10.2021г. на СРС, 97 състав, с което е съдът е допълнил относно разносните решението по н.а.х.д. № 7371/2019г., като е осъдил Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 946, 03 лева.

В съдебно заседание касаторът е представляван от упълномощен юрисконсулт, който поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на СРС. претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения са представени в депозирано писмено становище по делото. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата. В съдебно заседание и в депозирана писмена защита поддържа становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски съгласно представен списък.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Въз основа на постъпил от НЗОК сигнал до НСЦРЛП е била извършена проверка на обект за търговия на дребно с лекарствени продукти на [фирма], при която било установено, че въз основа на отпуснатата рецепта на 01.09.2017г. търговецът е извършил продажба, като е отпуснал един брой лекарствен продукт Н. F. coated tabled 90 mg/400 mg x 28 на В. П. Т.. В рецептурната бланка била вписана сума за изплащане от НЗОК в размер на 35 841,55 лв. с ДДС и на тази цена бил заплатен лекарствения продукт от НЗОК.

Установено е също така, че с Решение Н. -13262/20.07.20217 г., влязло в сила на 04.08.2017г., размерът на обявената пределна цена на описания лекарствен продукт била по-ниска, а именно 33 754,84 лв. с ДДС. Това решение е обявено в публичния регистър Приложение №4 „Пределни цени на лекарствени продукти, включени в Позитивния лекарствен списък“ на 02.09.2017 г.,

С процесното наказателно постановление [фирма] е санкционирано за нарушение на чл.5, ал. 1 и ал. 4 от Наредбата, като на основание чл. 291, ал. 1, вр. чл. 289, ал. 1 ЗЛПХМ е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в съответствие с изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и в хода на административноказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящата инстанция.

За да отмени издаденото наказателно постановление, решаващият състав на СРС е приел, че дружеството не е осъществило състава на административното нарушение. Изложени са съображения, че пределната цена е утвърдена с решение, което е вписано в приложение № 1 и № 4 към Позитивен лекарствен списък на 02.09.2017 г., а за да

бъде ангажирана отговорността на дружеството следва да е безспорно доказано, че то е било уведомено за промяната на пределната цена на лекарствения продукт и въпреки това да е осъществило продажба на цена, по – висока от утвърдената. От доказателствата по делото това не се установявало, поради което съдът е отменил процесното наказателно постановление.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата, лекарствен продукт може да се продава на цена, не по-висока от утвърдената цена по чл. 2, ал. 1, от пределната цена по чл. 2, ал. 3 или от регистрираната цена по чл. 2, ал. 4. В алинея 4 е посочено, че за лекарствените продукти, включени в П. по чл. 262, ал. 6, т. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) с ниво на заплащане 100 на сто, не се начислява надценка за търговец на дребно при отпускането им в аптека. Според описанието на нарушението в НП, същото се изразява в това, че е извършена продажба на лекарствения продукт на цена, надвишаваща утвърдената пределна цена от НСЦРЛП и с начислена надценка за търговец на дребно при отпускането им в аптеката.

В случая пределната цена на лекарствения продукт е утвърдена с решение Н.-13262/20.07.2017г., влязло в сила на 04.08.2017 г.

Съгласно чл. 19, ал. 4 от Наредбата притежателят на разрешението за употреба или негов упълномощен представител е длъжен в срок два работни дни от получаване на решението на Съвета за промяна на пределна цена на лекарствен продукт да уведоми по подходящ начин Българския фармацевтичен съюз (Б.) и търговците на едро, а последните - търговците на дребно с лекарствени продукти. Понастоящем този ред на уведомяване е предвиден и в закона – в чл. 262_з от ЗЛПХМ. Следователно, както правилно е посочил районният съд, за ангажиране отговорността на дружеството за нарушение по чл.5, ал.1 от Наредбата, следва да е безспорно доказано, че то е било уведомено за промяната на пределната цена на лекарствения продукт и въпреки това да е осъществило продажба на цена, по-висока от утвърдената. Неправилно обаче районният съд е приел, че в конкретния случай не се установява по какъв начин и на коя дата търговецът на дребно е бил уведомен за промяната в цената.

На първо място, по делото са приложени доказателства, че на 04.08.2017г. притежателят на разрешението за употреба на лекарствения продукт – [фирма] е уведомил чрез писмо по електронна поща търговците на едро, в т.ч. и [фирма], за промяната в цената на процесния лекарствен продукт, както изисква чл.19, ал.4 от Наредбата.

На второ място, по делото е приложена фактура № [ЕГН] от 31.08.2017г., издадена от търговеца на едро [фирма], видно от която същият е доставил лекарствен продукт Н. F. coated tabled 90 mg/400 mg x 28 на [фирма] с коригираната и актуална цена - 28 104,03 лв. цена на едро без ДДС или 33 754,84 лв. с ДДС. С осъществената от търговеца на едро продажба на лекарствения продукт по новата цена, доказателство за което е издадената фактура, търговецът на дребно следва да се счита за уведомен на промяната в цената. Нито наредбата, нито законът установяват определени изисквания относно начина, по който търговците на едро следва да уведомяват търговците на дребно за наличието на решение за промяна в цените на лекарствените продукти. Следователно, като се отчита естеството и динамиката на търговските отношения и многообразието във формите и начините на общуване между частноправните субекти, настоящият състав приема, че сключването на сделка

между търговец на едро и такъв на дребно за продажба на лекарствения продукт на цена, която се отличава от утвърдената и на която лекарственият продукт е бил търгуван до този момент, е напълно достатъчно, за да се приеме, че купувачът е бил наясно относно актуалната цена на лекарствения продукт, съответно, че търговецът на дребно е бил уведомен за промяната. По делото е приложено и писмо от търговеца на едро [фирма], според което дружеството е въвело практика да уведомява клиентите си за промяната в цените на лекарствените продукти чрез телефонно обаждане с оглед своевременно съобщаване на информацията за промяна на цените и предвид значителния брой търговци. Няма данни, а и основание да се приеме, че в конкретния случай това не е сторено.

Предвид горното, настоящият състав намира за доказано, че най-късно на 31.08.2017г. /датата на издаване на фактурата от [фирма]/ търговецът на дребно е бил уведомен за промяната в цената на лекарствения продукт, с оглед на което с отпускането на 01.09.2017 г. на лекарствения продукт на цената, надвишаваща утвърдената пределна към този момент цена, дружеството е извършило вмененото нарушение и законосъобразно е ангажирана отговорността му за нарушението по чл.289, ал.1 вр. 291, ал.1 от ЗЛПХМ.

Съгласно чл.289, ал.1 от ЗЛПХМ в редакцията, приложима към датата на извършване на нарушението и на издаване на НП, който продава лекарствени продукти по цени, различни от образуванията по реда на този закон, се наказва с глоба от 5000 до 10 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба от 6000 до 12 000 лв. Съгласно чл. 291, ал.1 от с.з, когато нарушенията по чл. 281 - 284а, 285, 285б, чл. 286, ал. 1, чл. 287 и 287б, чл. 289, ал. 1, чл. 289а, чл. 290, чл. 290б, чл. 292 и чл. 294 са извършени от юридически лица или еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размер, не по-малък от тройния размер на предвидените минимални размери на съответните глоби и не по-голям от тройния размер на предвидените максимални размери на съответните глоби.

Наложената с НП санкция е в размер на 15 000 лева, което е минималния предвиден размер, определен по реда на чл.291, ал.1 ЗЛПХМ.

В настоящата редакция чл.289, ал.1 от ЗЛПХМ предвижда наказание глоба в размер от 1500 до 3000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба от 2500 до 4000 лв. Принципът за определяне на имуществените санкции за юридическите лица е запазен, т.е. същите са в размер, не по-малък от тройния размер на предвидените минимални размери на съответните глоби и не по-голям от тройния размер на предвидените максимални размери на съответните глоби. Определена съгласно настоящата редакция на чл.289, ал.1 от ЗЛПХМ, минималният размер на санкцията възлиза на 4500 лева. Следователно, с оглед законодателната промяна в административнонаказателната разпоредба на чл.289, ал.1 от ЗЛПХМ е налице по-благоприятен закон, който следва да бъде приложен на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН.

С оглед изложеното дотук, касационната инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно и вместо него наказателното постановление да бъде изменено, като се намали размерът на имуществената санкция на 4500 лева.

Предвид изхода на делото, следва да бъде отменено и постановеното от СРС определение от 07.10.2021г. досежно разносните пред въззивната инстанция, респективно да бъде уважено искането на касационния жалбоподател за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 02.06.2021 г. по н.а.х.д. № 7371/2019 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 97-ми състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № НП-143/27.12.2018 г., издадено от председателя на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, с което на [фирма], на основание чл. 291, ал. 1, вр. чл. 289, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл. 5, ал. 1 и ал. 4 от Наредба за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти, КАТО НАМАЛЯВА имуществената санкция на 4500 лв.

ОТМЕНЯ Определение от 07.10.2021 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 97-ми състав, по н.а.х.д. № 7371/2019 г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти сумата от 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: